

«L'estaca», 50 anys de la mitificació

El 13 de desembre de 1969 va començar la prohibició sistemàtica de la cançó de Llach

Lluís Llach | Arxiu Lluís Llach

Avui fa 50 anys del primer concert de **Lluís Llach** en solitari al Palau de la Música. Aquell dia, "L'estaca" va ser prohibida a última hora. Arribat el moment d'interpretar-la, **Llach** va fer un pas al costat i els músics -encapçalats per **Francesc Burrull**- van tocar la melodia de la cançó. El públic va entendre la jugada i va cantar "L'estaca". Es pot dir que gairebé tot el Palau la va cantar, tret de **Llach**, a qui s'adreçava la prohibició.

Aquell dia, entre el públic hi havia **Laura Almerich**, que va ser una de les primeres a entonar la peça. En acabat, els mànagers Joan Molas i Núria Batalla van proposar a la guitarrista que s'unís al grup d'acompanyament de **Lluís Llach**. Va ser l'inici d'una gran amistat.

A partir d'aquell dia, a tot arreu li van demanar "L'estaca", bo i sabent que era una peça prohibida i l'operació es va acabar repetint en diversos escenaris. Havia començat la mitificació d'una cançó.

L'enregistrament de "L'estaca" de fa 50 anys la podeu escoltar en la primera edició del disc 'Ara i aquí'.

La mitificació de "L'estaca" l'ha duta arreu del món i s'ha expressat en múltiples llengües, com es pot comprovar a l'exposició *Com un arbre nu*, instal·lada a l'Arts Santa Mònica fins al 26 d'abril i en la qual hi ha tot un espai dedicat a la peça.